

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/1350/2015
Identifikačné číslo spisu: 1113217014
Dátum vydania rozhodnutia: 21.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1113217014.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu S., bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. Ľudovítom Mrázom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Ondavská č. 7, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Bratislava, Štefanovičova č. 5, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 97/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2015 sp. zn. 2 Co 812/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 18. júna 2015 sp. zn. 2 Co 812/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 29. mája 2014 č. k. 9 C 97/2013-52, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie tvrdiac, že konanie súdov je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zohľadňujúc vzájomnú súvzťažnosť citovaných ustanovení dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 C.s.p.), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených vyššie, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 C.s.p.). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými

dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

4. Majúc na zreteli vyššie uvedené (bod 3.) Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (447 písm. c/ C.s.p.).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený a nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v ustanoveniach § 238 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. účinného do 30. júna 2016 (ďalej „O.s.p.“), bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale odvolací súd nezistil.

6. „Iná procesná vada“, ktorou žalobca odôvodňuje svoje dovolanie bol síce relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), úspešne však mohla byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zastávala názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). I keby teda v preskúmvanej veci došlo k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalobcu.

7. Pokiaľ je v dovolaní namietané, že napadnutý rozsudok (a spolu s ním aj rozsudok súdu prvého stupňa) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladala (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

8. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné, ním tvrdená procesná vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. preukázaná nebola a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p., dovolací súd jeho mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa 447 písm. c/ C.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.